

סיפורים אפריקאים

כתב וצייר פיליפ מרטין

שמור על העורף

"באו הנה
הקצינים" ציווה
האלוף אריה "אנו
יוצאים למלחמה
נגד ממלכת
החרקים. כאלוף
שלכם אנהל את
הקרב. אך עליכם
להקפיד על
התוכנית."

הקודו, האוניקס והתן התקרבו כדי לשמוע. "אנו גדולים יותר" אמר האריה "אבל האויבים רבים יותר. נלחם ללא רחמנות. נתקוף ונשמיד. זכרו שגם הם ינהגו כך. הם באים בלהקות, עוקצים ונושכים, אבל נתגבר עליהם."

האלוף הנמיך את קולו ולחש והקצינים התקרבו
יותר כדי לשמוע את דבריו.

**"תקשיבו היטב, כי זו נקודת המפתח. אמרו
לחיילים להביט עלי בזמן הקרב. אהיה בחזית
ואדע האם אנו מנצחים או מפסידים."**

**"כל זמן שננצח אחזיק את זנבי למעלה, והם
ימשיכו במתקפה. אך אם משום מה נתחיל
להפסיד אוריד את זנבי. זה יהיה סימן שעליכם
להפסיק להלחם ולברוח כדי להציל את חייהם."**

הקודו, האוניקס והתן הקשיבו היטב ואז הלכו
לתת הוראות לחייליהם.

האריה חשב רגע
ואז חיוך נראה על
פניו. הוא ידע כי
תוכנית שלו טובה.

אך הוא לא ידע שבין פרחי השיח שלידו
מסתתרת דבורה קטנה, ששומעת את כל
התוכנית. כשהאריה יצא אל עמדת הפיקוד היא
עפה חזרה למחנה של החרקים עם המידע.

האריה שאג, הפיל חצרץ והקרב האיום החל.
זמן מה שני המחנות נלחמו היטב זה מול זה.
האריה כיוון טוב את המתקפה וחיות הג'ונגל,
מעודדות במעשי המנהיג האמיץ התחילו
לנצח.

למפקד החרקים היה ברור שהוא עלול
להפסיד בקרב.

הייתה רק תקווה
יחידה למחנה

הוא הביט
על הדבורה
הקטנה ואמר
"הגיע זמן."

זה כל מה שנחוץ היה לדבורה הקטנה. היא
ידעה מה עליה לעשות ועפה ישר לתוך
מהומת הקרב. היא לא הרחיקה לעוף וללא
קושי הבחינה באריה שנלחם בחזית.

כשהגיעה למקום המיועד חייכה, קראה "שמור
על העורף!" ונתנה לאלוף עקיצה, אותה הוא
לא ישכח לעולם.

מובן שבמהומת הקרב אף חיה לא שמעה את
קריאת הקרב של הדבורה הקטנה. אך כולם
ראו שהמפקד שלהם הוריד פתאום את זנבו.
והם ידעו מה פירוש הדבר.

החיות התחילו לברוח, מהר כמה שרק יכלו,
וכך החרקים ניצחו בקרב. הכל הודות לדבורה
קטנה אחת שהייתה מאחורי הקוויים של האויב
עוד לפני תחילת הלחימה.